

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2820/2019
24.03.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници тужиле-противтужене АА из ..., чији је пуномоћник Немања Срзентић, адвокат из ..., против туженог-противтужиоца ББ из ..., чији је пуномоћник Александар Порубовић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 7528/17 од 12.10.2018. године, у седници од 24.03.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 7528/17 од 12.10.2018. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду П 664/11 од 24.04.2017. године, ставом првим изреке делимично је усвојен тужбени захтев и утврђено да је тужилца носилац права својине на 1/2 идеалног дела породичне стамбене зграде на парцели ... КО ... и наведене катастарске парцеле, као и прикључног возила и специјалног моторног возила описаних изреком, што је тужени обавезан да призна и трпи упис тужилца права у јавне евиденције. Ставом другим изреке делимично је усвојен противтужени захтев и утврђено да је противтужилац сувласник са 68/400 идеалних делова на стану у ... описаном изреком са правом заједничке сусвојине на неопредељеном делу катастарске парцеле ... КО ... описане изреком, као и сувласник са правом заједничке сусвојине са неопредељеним уделима на породичној стамбеној згради у ... на катастарској парцели ... КО ..., што је противтужена дужна да призна и трпи упис права противтужиоца у јавне евиденције. Ставом трећим изреке одбијен је противтужбени захтев у делу којим је противтужилац тражио утврђење његовог сувласничког удела од још 17/400 идеалних делова на стану у ... описаном изреком. Ставом четвртим изреке утврђено је да је противтужба повучена у делу за утврђење сувласништва са 1/2 идеалног дела путничког моторног возила описаног изреком. Ставом петим изреке одлучено је да свака странка сноси своје трошкове парничног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 7528/17 од 12.10.2018. године, ставом првим изреке одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у ставовима трећем и петом изреке. Ставом другим изреке преиначена је првостепена пресуда у ставу другом изреке и одбијен као неоснован противтужбени захтев да се утврди да је противтужилац сувласник са 68/400 идеалних

делова на стану у ... описаном изреком на парцели ... у листу непокретности ... КО ... са правом заједничке сусвојине на неодређеном делу те катастарске парцеле, број дела парцеле 1, 2 и 3, као и сувласник са правом заједничке сусвојине на неодређеним уделима на породичној стамбеној згради у ... на наведеној катастарској парцели, што би противтужена била дужна да призна и трпи упис противтужиоачевог права у јавне евиденције. Ставом трећим изреке одбијен је као неоснован захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против другостепене пресуде, тужени је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешене примене материјалног права.

Тужиља је доставила одговор на ревизију.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду у смислу члана 399. ранијег Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ 124/05, 111/09), који се примењује на основу члана 506. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“ 72/11) и утврдио да ревизија туженог није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 9. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Ревизијом се неосновано указује на битну повреду поступка из члана 361. став 2. тачка 12. ЗПП, с обзиром да је побијана пресуда јасна, није противречна и садржи разлоге о битним чињеницама.

Према утврђеном чињеничном стању, брак парничних странака закључен је 18.02.1995. године, а разведен 14.03.2011. године. Током трајања брака оба супружника су били запослени у заједничкој фирми, а утврђено је да су подједнако доприносили стицању имовине током трајања заједнице живота, која је фактички прекинута маја 2007. године. Утврђено је да су током трајања брака парничне странке стекле ванкњижно право својине на производно-пословном објекту у ... у ..., на стану број ... у ... улици у ... и право својине специјалног возила са приколицом и путничког возила, катастарску парцелу ... КО ...и породичну стамбену зграду на овој катастарској парцели. Током поступка парничне странке су закључиле судско поравнање у погледу производно-пословног објекта у ... улици бр. ... у ... и стана у ... улици у ..., а противтужилац је повукао противтужбу у делу за утврђење права својине на путничком аутомобилу. Утврђено је да је специјално возило са приколицом отуђено и пререгистровано. Током трајања брака парничних странака, откупљен је стан у ... улици бр. ... у ..., у односу на који је међу парничним странкама било спорно да ли представља брачну тековину. У поступку је утврђено да је након склапања брака са тужиљом тужени дошао да живи са њом у стану у ... улици у ..., на коме је тужиљина баба била носилац станарског права. Из уговора о коришћењу стана закљученог са Градским стамбеним предузећем утврђено је да је као члан породичног домаћинства била наведена и тужиља. Општинска управа Општине Врачар је баби тужиље дала сагласност за закључивање уговора о закупу стана у ... улици број ..., на коме је општина Врачар сувласник у делу од 170/400, и да ће именована стан користити са унуком, овде тужиљом. Увидом у предмет градске Општине Врачар 463-161/1996 утврђено је да је уговор о откупу тог стана закључен између Општине Врачар као продавца и тужиље као купца. Утврђено је из исказа тужиље да је њена бака била последњи носилац станарског права на предметном стану, који је њена породица

користила од 1948. године. Као чланови породичног домаћинства по уговору о коришћењу стана били су наведени тужилја и њени родитељи. Тужилјина бака је преминула пре откупа стана, тако да је тужилја 05.12.1996. године откупила предметни стан, након чега је у њему живео и тужени. Цена за откуп стана била је утврђена за време бакиног живота, а у прикупљању новца за откуп стана учествовали су сви чланови породичног домаћинства, као и тужени.

Код овако утврђеног чињеничног стања, правилно је у побијаној другостепеној пресуди примењено материјално право када је потврђена првостепена пресуда у делу којим је утврђено да је тужилја носилац права својине са 1/2 идеалног дела породичне стамбене зграде и катастарске парцеле у КО ..., као и прикључног возила и специјалног моторног возила. С обзиром да је утврђено да се ради о непокретној и покретној имовини стеченој радом парничних странака за време трајања брака, у смислу члана 171. Породичног закона, то је правилно утврђен сувласнички удео тужилје са 1/2 идеалног дела на овој имовини, а ревизијом се у овом делу неосновано истиче погрешна примена материјалног права.

Ревизијом се такође неосновано указује на погрешну примену материјалног права у делу којим је првостепена пресуда преиначена и одбијен као неоснован противтужбени захтев за утврђење да је противтужилац сувласник са 68/400 иделаних делова стана у ... улици бр. ... у ..., права заједничке сусвојине на неопредељеном делу катастарске парцеле ... КО ... и породичне стамбене зграде у ... у ...улици бр ...

Из утврђеног чињеничног стања произилази да се наведена непокретност не може сматрати брачном тековином парничних странака у смислу члана 171. Породичног закона. Наиме, сагласност за откуп предметног стана добила је тужилјина бака, као носилац станарског права, и за њеног живота утврђена је купопродајна цена стана, а након бакине смрти тужилја као члан њеног породичног домаћинства предметни стан је откупила. У поступку је утврђено да приликом обрачуна откупне цене предметног стана није узет у обзир радни стаж туженог, да се ради о стану на ком је постојало право коришћења правних претходника тужилје још од 1948. године, и стан је откупљен по привилегованим ценама које су важиле само за лица одређена чланом 16. став 2. Закона о становању, у која тужени, као супруг унуке ранијег закупца не спада. Зато је правилан закључак другостепеног суда да стан који је тужилја откупила као унука и члан породичног домаћинства баке као носиоца станарског права, у смислу члана 16. став 2. Закона о становању, није брачна тековина парничних странака иако је стан откупљен за време трајања брака, нарочито имајући у виду да је стан прибављен пре него што је тужилја засновала заједницу живота са туженим. Такође, из одредбе члана 16. Закона о становању произилази да је право на откуп стана лично право које се гаси смрћу титулара, па не може бити предмет стицања по основу брачне тековине.

Нису од значаја наводи ревизије којима се оспорава законитост уговора којим је тужилја откупила стан, јер то није био предмет овог парничног поступка. Када је у питању допринос тужиоца исплати купопродајне цене за откуп спорног стана, тужилац евентуално по овом основу може остварити облигационо-правни захтев.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци, на основу члана 405. став 1. ЗПП.

**Председник већа-судија
Јасминка Станојевић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић